

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 7Csp/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123200863
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Dúbravková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:5123200863.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Gabrielou Dúbravkovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanému: F. S., D.. X.X.XXXX, N. XXX XX Z. XXX, o zaplatenie 403,88 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Žalovanému súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka a.s. sa žalobou doručenou súdu dňa 30.1.2023 domáhal súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 403,88 eur s úrokom z omeškania 8 % ročne z uvedenej sumy od 21.12.2022 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Žalobu žalobca skutkovo odôvodnil tým, že medzi ním ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 19.9.2011 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VUB a.s., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 23,76 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 600,- eur a bola povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 20,- eur. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a to napriek viacerým výzvam žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil k 7.12.2022 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom k 31.11.2022 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady s konečným zostatkom na úhradu 403,88 eur. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu 403,88 eur. Zároveň si uplatnil úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.12.2022.

3. Uznesením č.k. 7Csp/5/2023 zo dňa 24.3.2023 súd pripustil zmenu žalobcu tak, že do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO 35 831 154.

4. Žalovaný sa na výzvu súdu k žalobe žalobcu písomne nevyjadril.

5. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

6. S poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenie a vzhľadom k tomu, že v danej veci ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur, súd na prejednanie veci nenariadil pojednávanie.

7. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

8. Súd oznámil verejné vyhlásenie rozsudku na úradnej tabuli a webovej stránke dňa 5.6.2023.

9. Súd oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami predloženými žalobcom zistil nasledovný skutkový stav:

10. Dňa 15.7.2011 žalovaný podpísal žiadosť o vydanie karty - Autokarta QuatroCar (č. XXXXXXXX), kde v bode II boli podmienky úveru definované ako schválený úverový rámec 300,- eur, štandardná mesačná splátka 10,- eur, štandardná úroková sadzba 1,98%p.m./23,76% p.a.. V bode IV. vyhlásenie klienta ods. 1 je uvedený deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky ako 45.deň od 1.dňa predchádzajúceho mesiaca a bude uvedený vo výpise, v ods. 2 je uvedený indikatívny výpočet RPMN s uvedením predpokladov vo výške 36,95 %. Zo strany pôvodného žalobcu bola žiadosť podpísaná 19.9.2011, pričom podľa bodu podľa zmluvy prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stala zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s. Obchodné podmienky, cenník a potvrdzujúci list tvorili nedeliteľnú súčasť zmluvy. Zo strany žalobcu tieto listiny neboli predložené.

11. Z výpisu z Autokarty QuatroCar za obdobie od 6.11.2016 do 30.11.2022 vyplýva, že úverový rámec je 600,- eur, počiatočný stav účtu je 0,- eur, konečný stav k 30.11.2022 je -403,88 eur.

12. Podľa oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 23.2.2023 Všeobecná úverová banka a.s. oznamovala žalovanému, že k 17.2.2023 postúpila svoju pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXX uzavretej 9.11.2016 na Intrum Slovakia s.r.o. Bratislava.

13. Z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z 30.11.2017 v znení jej dodatku č.6 z 20.12.2022 a v zmysle jej prílohy súd zistil, že táto bola uzatvorená medzi VÚB, a.s.. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, predmetom ktorej bolo odplatné postúpenie pohľadávok. V prílohe k zmluve o postúpení pohľadávky je špecifikovaná pohľadávka voči žalovanému..

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov na účely tohto zákona sa rozumie a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom

21. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi Všeobecnou úverovou bankou a.s. Bratislava a žalovaným vznikol záväzkový vzťah na základe zmluvy o vydaní karty - Autokarta QuatroCar zo dňa 19.9.2011, obsahom ktorého bol záväzok Všeobecnej úverovej banky a.s. poskytnúť žalovanému úverový rámec v dojednanej výške a záväzok žalovaného tento vrátiť v dohodnutých štandardných mesačných splátkach a zaplatiť úroky. Zároveň zo zmluvy vyplýva, že bola uzatvorená na dobu neurčitú. Pôvodný žalobca zmluvu uzatváral ako banka a teda jeho oprávnenie poskytovať spotrebiteľský úver vyplýva zo zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Jeho právny nástupca - žalobca je ako nebankový veriteľ evidovaný NBS bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania. Uzatvorená zmluva má tak charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka a zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

22. Žalobca v konaní uplatňoval pohľadávku s príslušenstvom, ktorú mal nadobudnúť ako postupník postúpením pohľadávky zmluvou o postúpení od Všeobecnej úverovej banky a.s., t.j. banky.

23. Súd vzhľadom na to, že v sporovom konaní súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti skúmal splnenie zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky bankou na nebankový subjekt v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách (ZoB).

24. Na základe zisteného skutkového stavu súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky pôvodným veriteľom na žalobcu, ktoré upravuje zákon v ustanovení § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. kumulatívne, to znamená, že pre platné postúpenie sa okrem toho, že veriteľ aj postupník musia byť veriteľa oprávnení poskytovať spotrebiteľský úver (čo ako už bolo vyššie uvedené bolo splnené), vyžaduje aj že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená so žalovaným nemala dojednaný konečný termín splatnosti, bola uzavretá na dobu neurčitú. Zároveň nebolo v konaní preukázané a žalobca to ani netvrdil,

ktoré splátky úveru neboli zaplatené, pričom právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky zo zmluvy nevyplýva. Žalobca taktiež ani netvrdil, ani nepreukázal, že by došlo k zániku zmluvy, resp. že by úver pred postúpením pohľadávky zosplatnil. Skutočnosť, že právny predchodca vo výpise z pôžičkovej karty uviedol deň splatnosti 20.12.2022 nie je možné vykladať tak, že ako veriteľ úver zosplatnil ani to že by zmluva zanikla, t.j. že by niektorá strana od nej odstúpila, alebo ju vypovedala, príp. že by sa jej účastníci na ukončení zmluvy dohodli. Citované ust. § 92 ods. 8 ZoB umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a potom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Súd nemal za preukázané, že žalovanému bola doručená alebo odoslaná na poštovú prepravu akákoľvek výzva VÚB, a.s.. na zaplatenie dlžnej sumy z predmetného úveru, a teda, že žalovaný bol v omeškaní po doručení výzvy banky na plnenie nepretržite dlhšie ako 90 dní a že až potom banka postúpila predmetnú pohľadávku voči žalovanému z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere žalobcovi. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný tvrdiť a preukázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Tak ako súd uviedol, žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca - banka, vyzval žalovaného akýmkoľvek spôsobom na splnenie záväzku zo zmluvy o úvere vzniknutého za obdobie pred postúpením pohľadávky, a teda nepreukázal, že pohľadávka voči žalovanému bola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Aj keby žalobca odvodzoval plynutie nepretržitého omeškania od splatnosti jednotlivých splátok, nebola splnená druhá podmienka pre platné postúpenie pohľadávky a to písomná výzva žalovanému. Súd preto posúdil zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 21.8.2020 v časti postúpenia žalovanej pohľadávky s príslušenstvom, ako absolútne neplatný právny úkon urobený v rozpore so zákonom podľa § 39 OZ. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd totiž prihliada bez toho, aby to strana sporu namietala, teda z úradnej povinnosti (ex officio). Na základe neplatného právneho úkonu žalobca nemohol nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od žalovaného ako dlžníka uspokojenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom.

25. Vecnou legitimitáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitímovaný) a strana na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitímovaný).

26. S poukazom na uvedené dôvody tak súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní, t. j. o tom, že žalobca nepreukázal, že je nositeľom ním v konaní uplatneného práva voči žalovanému, a preto jeho žalobu zamietol. Vzhľadom na uvedené sa súd ďalej meritom veci nezaoberal.

27. O trovách konania rozhodol súdu podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v konaní úspešný, vznikol mu teda nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému. Nakoľko súd zo spisového materiálu nezistil, žeby žalovanému v súvislosti s týmto konaním nejaké trovy vznikli, ich náhradu mu nepriznal. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, avšak podľa obsahu spisu jej v konaní žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris), súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania žalovaného princíp racionálneho zákonodarca a o náhrade trov konania žalobcu rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak strane podľa obsahu spisu v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že jej náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).